

nych, a wieczorem o zmięczeniu Wigilia Paschalna. Program Triduum Paschalnego (Sygnaturka). W niedzielę wielkanocną oraz w poniedziałek wielkanocny nie będzie Mszy św. popołudniowej. W zakrystii są do nabycia Paschaliki i Baranki Wielkanocne. Proponowana kwota nabycia to 7 złotych, cena jednego obiadu. Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na remont naszych świątyni. Dziękujemy panu Janowi Farbańcowi i Janowi Murdzyskiemu za przywiezienie ziemi na podsypanki przy kościele. Zwracamy się również z prośbą o pomoc w rozplantowaniu tej ziemi wokół kościoła. Chętnych prosimy na najbliższy wtorek na godz. 9.00. Trzeba wziąć ze sobą narzędzia: żelazne grabki, łopaty, taczki. Dziękujemy za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Na najbliższy tydzień prosimy kolejne osoby w czwartek na godz. 9.00; Maria Szerzeń, Agata Kosior, Maria Winnicka, Andrzej Michalak, Stanisława Piotrowicz, Urszula Ko-

stycz, Janina Dyląg. W sobotę na godz. 13.00; Kazimiera Bar, Stanisław Kurdyła, Zofia Winnicka, Genowefa Winnicka, Lucyna Kostycz, Dorota Kostycz, Renata Puchalik. Na Woli do przygotowania Grobu Pańskiego i sprzątania: Janusz Orliński, Jan Łątka, Wacław Futyma, Aneta Smoleń, Maria Farbaniec, Grażyna Łątka, Danuta Golańska. W związku z uroczystościami Wielkiego Tygodnia druhowie OSP Jaśliska i OSP Posada Jaśliska proszeni są na spotkanie do remizy w Jaśliskach w niedzielę 29 marca o godz. 17. 30.

Odeszła do Pana:

W sobotę 28 marca zmarła siostra Benona w wieku 95 lat. W naszej parafii pracowała ponad 30 lat. Pogrzeb odbędzie się we wtorek 31 marca. Wyprowadzenie ciała zmarłej z domu sióstr Sercanek o godz. 10.30, a o godz. 11.00 Msza św. pogrzebowa w naszym sanktuarium. Wieczne odpoczywanie racz jej dać Panie!

Data	Godz.	Niedziela Męki Pańskiej
Poniedziałek 30. 03	7:00	Zm. Jadwiga Marczak /greg./
	7:00	Zm. Andrzej Godek Zm. Marian Mezglewski
Wtorek 31. 03	7:00	Intencja własna
	8:00	Zm. Piotr, Katarzyna i Czesława Farbaniec
	17:00	Zm. Marian Zielonka w 4 rocznicę śmierci
Środa 01. 04	7:00	Zm. Antoni Milan /intencja siostrzenicy Klaudii z Dębicy/
	8:00	Zm. Paweł i Jan Farbaniec Zm. Mieczysław Farbaniec /greg./
	17:00	Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla rodziny
Czwartek 02. 04	18:00	Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla kapłanów pracujących w naszej parafii /intencja Rady Parafialnej/ Zm. Tadeusz Farbaniec Zm. Jan Plewa w 13 rocznicę śmierci
/Wola/	16:30	Zm. Mieczysław Farbaniec /greg./ Zm. Michał i Łucja Farbaniec
Sobota 04. 04	19:00	Zm. Paweł i Czesława Farbaniec Zm. Jan, zm. rodzice oraz Adam i Marcin Zm. Mieczysław Farbaniec /greg./
/Wola/	21:00	Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Jana i Zofii Łątka Za parafian
Niedziela 05. 04	6:00	Zm. Ignacy Mezglewski Zm. Jan Madej w 21 rocznicę śmierci Zm. Mieczysław Farbaniec /greg./
/Wola/	9:30	Zm. Eugenia Farbaniec
	11:00	O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla mieszkańców Daliowej oraz za zm. mieszkańców /intencja róży św. Jana Pawła II/ Zm. Jan, Henryk, Julia i Szymon



SANKTUARIUM KRÓLOWEJ NIEBA I ZIEMI

SYGNATURKA JAŚLISKA

www.jasliskaparafia.pl

Rok VIII nr 13 29. 03. 2015.r



Liturgiczne wprowadzenie w obrzędzie Wielkiego Tygodnia

Okres Wielkiego Tygodnia jest czasem ostatecznego przygotowania na Święta Wielkanocy. W naszych domach rodzinnych upływa on przeważnie na ostatnich przygotowaniach do Świąt. To przygotowanie ma nie tylko wymiar materialny, związany ze sprzątnięciem domu i przygotowywaniem świątecznych potraw, ale przede wszystkim wymiar duchowy. To czas wewnętrznego przygotowania na Uroczystość Zmartwychwstania Chrystusa, która jest centrum całego roku liturgicznego, przez modlitwę i często przypadające na ten właśnie okres rekolacje wielkopostne. Wielki Tydzień rozpoczyna się w Niedzielę Męki Pańskiej, która w polskiej tradycji ludowej zwana jest Niedziela Palmowa. Nazwa Niedziela Męki Pańskiej pochodzi od uroczystości odczytywanej Ewangelii według jednego z synoptyków. W polskiej tradycji funkcjonuje też nazwa Niedziela Palmowa, która pochodzi od obrzędu poświęcenia palm. Cała liturgia rozpoczyna się od odczytania Ewangelii opisującej wjazd Jezusa do Jeruzolimy. Kolejnym punktem liturgii jest obrzęd poświęcenia palm przyniesionych przez wiernych. Liturgia Słowa w tym dniu obejmuje Trzecią pieśń Sługi Jahwe z Księgi Izajasza (50, 4-7), hymn z Listu św. Pawła do Filipian (2, 6-11). Zwieńczeniem liturgii słowa jest uroczyste odczytanie lub odśpiewanie słów z Ewangelii opisującej mękę i śmierć Chrystusa. Odczytanie Jej z podziałem na role ma na celu przybliżenie wiernym męki Jezusa, a także wprowadzić ich w przeżywanie ostatnich dni kończącego się Wielkiego Postu.

Wielki Czwartek

Wielki Czwartek jest dniem upamiętniającym ustanowienie przez Jezusa Eucharystii w czasie Ostatniej Wieczerzy. Dla kapłanów i przygotowujących się do kapłaństwa ten dzień jest ważny dlatego, że Jezus ustanowił sakrament kapłaństwa. Tego dnia sprawuje się dwie Msze święte, jedną przed południem w Katedrze, pod przewodnictwem biskupa ordynariusza i drugą w każdym kościele parafialnym. Pierwsza Msza święta sprawowana jest przez biskupa i całe zgromadzenie kapłanów w kościele katedralnym przed południem. Jest ona nazywana też Mszą Krzyżną. Ta nazwa pochodzi od obrzędu błogosławieństwa olei świętych.



W czasie tej Mszy całe prezbiterium zgromadzone wokół swojego biskupa, odnawia przyrzeczenia kapłańskie. Ma to miejsce po homilii. Po odnowieniu przyrzeczeń biskup dokonuje błogosławienia oleju chorych i oleju krzyżma, używanego przy chrzcie, bierzmowaniu, święceńach kapłańskich i biskupich oraz dedykacji kościołów i ołtarzy. Drugą Mszę świętą odprawia się wieczorem na upamiętnienie Ostatniej Wieczerzy Jezusa z Apostołami. Po homilii biskup (jeśli za tym przemawiają względu duszpasterskie, również proboszczowie w parafiach) dokonuje symbolicznego obmycia nóg dwunastu mężczyznom, na pamiątkę obmycia nóg Apostołom przez Chrystusa. Po modlitwie po komunii przenosi się Najświętszy Sakrament do kaplicy adoracji, gdzie jest przechowywany do uroczystości wielkopiątkowych i na potrzeby chorych. Od tego momentu rozpoczyna się adoracja, która może trwać kilka godzin lub do następnego dnia.

Wielki Piątek

Wielki Piątek jest jedynym dniem w ciągu roku, w którym nie odprawia się Mszy świętej. Uroczystości powinny rozpocząć się o godzinie 15, upamiętniając mękę Jezusa na krzyżu. Jednak ze względów duszpasterskich można je rozpocząć później. Obrzędy rozpoczynają się oddaniem czci ołtarzowi przez kapłana, który pada krzyżem, a cały lud modli się w ciszy. Po dłuższej chwili kapłan i lud wstają. Główny celebrans z miejsca przewodniczenia odmawia modlitwę, po której następuje liturgia słowa obejmująca czytania: z księgi Izajasza, z Listu do Hebrajczyków oraz uroczyste odczytowanie Męki Chrystusa w taki sam sposób, jak w Niedzielę Męki Pańskiej tym razem jest to Ewangelia wg Jana. Po odczytaniu Męki następuje krótka homilia, po której celebrans odmawia uroczystą modlitwę powszechną zawierającą dziesięć wezwań. Po jej zakończeniu następuje najważniejszy moment całych uroczystości wielkopiątkowych - adoracja krzyża. Celebrans staje przed ołtarzem, odśpina krzyż, śpiewając: Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło Zbawienie świata, na co lud odpowiada: Pójdźmy z pokłonem. W tym momencie może nastąpić adoracja krzyża. W pierwszej kolejności część krzyżowi oddaje kapłan, duchowieństwo, asysta i wierni, jeśli nie jest zbyt duża liczba. Z powodu dużej liczby wiernych adorację krzyża można przerwać po oddaniu czci przez asystę. Po tym obrzędzie następuje komunika święta tak, jak w czasie Mszy świętej od modlitwy Ojciec nasz. Po komunii celebrans dokonuje wystawienia Najświętszego Sakramentu w monstrancji przykrytej białym przezroczystym welonem. Po okadzeniu, przenosi się Go do Grobu Pańskiego lub ustawia na tronie w pobliżu ołtarza, gdzie odmawiana jest modlitwa i przez dłuższy czas następuje adoracja Najświętszego Sakramentu. Jeśli nie ma procesji do Grobu, celebrans rozsyła lud po modlitwie. Po zakończeniu uroczystości, podobnie jak w Wielki Czwartek, adoruje się Najświętszy Sakrament.

Wielka Sobota

Wielka Sobota jest dniem, w którym również nie sprawuje się Mszy świętej. Przez cały dzień nawiedzamy Grób Pański, adorujemy Najświętszy Sakrament. Tego dnia w polskiej tradycji kapłani na specjalnych nabożeństwach błogosławia pokarmy na stół wielkanocny, chleb, jaja, wędlinę i sól. Obrzędy liturgiczne rozpoczynają się wieczorem po zachodzie słońca i dzielą się na cztery części: liturgie światła, liturgię słowa, liturgię chrzcielną i liturgię eucharystyczną. W czasie liturgii światła celebrans i asysta gromadzą się przy ognisku, od którego po błogosławieństwie ognia odpalany jest pascha, symbol Chrystusa Zmartwychwstałego. Następnie kapłan lub diakon wnosi światło, symbol Chrystusa zmartwychwstałego, do kościoła, trzy razy zatrzymując się i śpiewając słowa: Światło Chrystusa, a lud odpowiada: Bogu niech będą dzięki. Po drugim śpiewie asysta rozdaje światło wier-

nym, a po trzecim zapalają się światła w kościele. Po oddaniu szacunku ołtarzowi diakon lub kapłan śpiewa Oredzie wielkanocne. Po Oredziu następuje uroczysta liturgia słowa. Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu zapala się świece na ołtarzu i celebrans intonuje śpiew: Chwała na wysokości, a po tym odmawia kolektę. Później śpiew Alleluja i odczytanie fragmentu Ewangelii o zmartwychwstaniu Chrystusa. Po czym następuje liturgia chrzcielna. Można przeprowadzić w tym momencie obrzęd chrztu, jeśli są kandydaci. Po odnowieniu przyrzeczeń chrzcielnych celebrans dokonuje pokropienia ludu. Po tym obrzędzie rozpoczyna się liturgia eucharystyczna. Jeśli bezpośrednio po Wigilii następuje procesja rezurekcyjna, to po wystawieniu Najświętszego Sakramentu w grobie Pańskim, odbywa się procesja przy śpiewie: Wesoly nam dzień dziś nastał lub Chrystus zmartwychwstał jest. W procesji na początku niesie się figurkę Zmartwychwstałego i raz lub trzy razy okrąża się kościół. Po powrocie odśpiewuje się hymn: Te Deum. Po modlitwie kapłan błogosławi lud i dokonuje repozycji Najświętszego Sakramentu. Na koniec wykonuje się antyfonę do Najświętszej Maryi Panny. Jeśli procesja odbywa się w Niedzielę Zmartwychwstania o świcie, co jest częstsze w tradycji polskiej, to obrzędy Wigilii kończą się wystawieniem Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim. Rano następuje śpiew ogłaszający zmartwychwstanie Chrystusa, po nim procesja w takiej samej formie jak wieczorem, hymn Te Deum, błogosławieństwo i repozycja. Dalej do końca Msza święta przebiega według stałego porządku.

/Red./

Program Triduum Paschalnego:

Wielki Czwartek

- 16.30 Msza Wieczerzy Pańskiej /Wola/
- 18.00 Msza Wieczerzy Pańskiej
- 21.00 Droga Krzyżowa

Wielki Piątek

- 16.30 Liturgia Męki Pańskiej /Wola/
- 18.00 Liturgia Męki Pańskiej

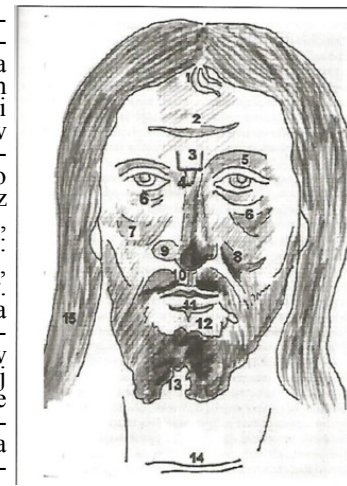
Wielka Sobota

- Poświęcenie Pokarmów Wielkanocnych Sanktuarium: 9.00, 10.00 i 11.00
- Na Woli: 10.00
- 19.00 Liturgia Paschalna
- 21.00 Liturgia Paschalna /Wola/

Wizerunek Chrystusa w sztuce a Całun Turyński

Dziela sztuki ukazujące twarz Chrystusa, zwłaszcza ikony związane ze wschodnim obrzędkiem, wykazują wiele wspólnych cech. Zgodnie z przyjętą we wschodniej ikonografii konwencją dążono do wiernego odtworzenia

wzoru, "prawdziwego oblicza" Zbawiciela, nie pozostawiając wiele miejsca na zmiany związane ze stylem czy wyobraźnią artysty. Taki wzór rozpowszechnił się w sztuce bizantyjskiej począwszy od VI wieku i nazywano go mandylionem, *veraicon* (z greckiego: wierny obraz), *acheiropoietos* (z greckiego: nie utworzony ludzką ręką), lub Chrystus Pantokrator. Paul Vignon, wykładowca paryskiej Sorbony, przeanalizował cechy występujące w obrazach wykonanych w tej konwencji. Okazało się, że twarz Chrystusa wykonywana w tej konwencji posiada piętnaście bardzo charakterystycznych szczegółów, nazywanych znakami Vignona. Szczegóły te obrazuje załączony rysunek. Jezus malowany według tego wzoru ma zawsze długie, rozdzielone na środku włosy i rozwidloną brodę. Cechują go przesadnie duże, szeroko otwarte oczy. Prawie zawsze na czole występuje potrójny kosmyk włosów w kształcie greckiej litery "ε". Zaden rysunek wykonany według wzoru zwanego mandylionem nie ma wszystkich piętnastu cech zaznaczonych na rysunku, posiada je natomiast... wizerunek z Całunu Turyńskiego. Istnieje więc prawdopodobieństwo graniczące z pewnością, że to właśnie wizerunek z Całunu był owym wzorem, z którego odtwarzano możliwe wiernie twarz Chrystusa. Niezwykle istotnym jest przy tym fakt, że wzór w konwencji mandylionu rozpowszechnił się dopiero począwszy od VI wieku. Do VI wieku natomiast istniały dwie konwencje portretowania Jezusa: pierwsza w stylu grecko-rzymskim, jako ogolonego młodzieńca z krótkimi włosami, stylizowanego na Apollina, boga słońca i porządku, druga zaś w stylu żydowskim, z brodą i długimi włosami. Przykłady takich wizerunków znaleźć można np. na freskach w rzymskich katakumbach, położonych wzdłuż Via Appia. Wizerunki wykonane w konwencji żydowskiej są znacznie rzadsze i, co ciekawe, pomimo że posiadają brodę i długie włosy, nie mają znaków Vignona. Dramatyczna zmiana w portretowaniu twarzy Jezusa zaszła około 525 roku. Odtąd rozpowszechnił się model majestatycznego Jezusa z długimi, ciemnymi włosami i nieco rozwidloną brodą, zwany najczęściej mandylionem. Co takiego wydarzyło się wówczas, że pociągnięto za sobą rozpowszechnienie tak jednorodnego stylu portretowania Jezusa w całym cesarstwie wschodniorzymskim? Odpowiedzi dostarcza historia Całunu Turyńskiego. Otóż w 525 roku (wg. Prokopiusza z Cezarei) miała miejsce ogromna powódź w mieście Edessa (dzisiejsza Urfa w południowo-wschodniej Turcji). W powodzi tej zginęło 30 tysięcy mieszkańców, a



znaczna część miasta uległa zniszczeniu. Podczas naprawy murów natrafiono na zachodnią bramą na zamurowaną niszę, w której ukryte było płótno z wizerunkiem Jezusa. Mandylion zaginął kilkaset lat wcześniej, zapewne po śmierci króla Abgara, który wg. legendy sprowadził go z Jeruzolimy. Jego ponowne odkrycie wywołało entuzjazm mieszkańców, a jego kult wkrótce rozszerzył się na całe cesarstwo. Wzmocnił się on jeszcze bardziej po odparciu oblężenia perskich wojsk Chosroesa I, jak powszechnie sądzono za błogosławieństwem cudownego wizerunku. Cesarz Justynian I, ufundował w Edessie wspaniałą katedrę pod wezwaniem Mądrości Bożej, w której przechowywano mandylion do 944 roku, kiedy to sprowadzono go do Konstantynopola. Cesarz Justynian II nakazał wybić złote monety z wizerunkiem Jezusa, wzorowanym na mandylionie. Wygrawerowano na nich słowa Jesus Christos Rex Reganatum i kwiaty obok twarzy, w układzie takim, w jakim stwierdzono ich odbicia na Całunie Turyńskim c. d. n...

/Jacek Gutowski/

Ogłoszenia duszpasterskie:

Dzisiaj Niedziela Męki Pańskiej — Niedziela Palmowa. O godz. 16.00 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym. Na Woli Gorzkie Żale bezpośrednio po Mszy św. godz. 9.30. W poniedziałek Msza św. rano w Sanktuarium o godz. 7.00, nie będzie Mszy św. popołudniowej. We środę zbiórka ministrantów o godz. 17.30. Zapraszamy wszystkich chętnych starszych chłopców, którzy byli ministrantami do posługi przy ołtarzu podczas Triduum Paschalnego. W Wielki Czwartek zapraszamy do naszego wieczernika na celebrację Mszy Wieczerzy Pańskiej, a następnie na wspólną Drogę Krzyżową, którą rozpoczniemy tradycyjnie od domu Sióstr Sercanek w kierunku naszego Sanktuarium. Prosimy o przygotowanie poszczególnych stacji i przyniesienie świec. W Wielki Piątek zapraszamy wszystkich na Liturgię Męki Pańskiej do adoracji krzyża i Grobu Pańskiego. Liczymy szczególnie na modlitwę wszystkich Róż różańcowych, OSP w naszej parafii, ministrantów, harcerzy, młodzież. Od godz. 22.00 zapraszamy do adoracji, którą poprowadzi młodzież z naszej parafii. W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły i nie ma od niego dyspensy. Wstrzymanie od pokarmów mięsnych obowiązuje wszystkich wiernych, natomiast post ścisły, (co do ilości posiłków) obowiązuje wiernych, którzy ukończyli 18 rok życia, a nie rozpoczęli 60. W Wielką Sobotę poświęcenie pokarmów wielkanoc-